

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Marina Demenciuc împotriva lui Vadim Demenciuc cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-632/24

Nr. PIGD 2-22007956-01-2ra-04062024)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Briceni (A. Procopișin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, D. Corolevschi, E. Grumeza)

19 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din

Ion Malanciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 ianuarie 2022 Marina Demenciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Demenciuc privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a relatat că prin hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța (dosarul nr. 2-126/18), s-a admis parțial cererea sa de chemare în judecată împotriva pârâtului Vadim Demenciuc, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Ocnîța cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor de judecată. S-a desfășurat căsătoria încheiată între ea și pârâtul Vadim Demenciuc, înregistrată la 29 mai 2011, sub nr. 12, la Primăria satului Alexăndreni, raionul Sîngerei. S-a determinat domiciliul copiilor minori Xxxx Xxx, născut la xxxxxx și Xxxx Xxx, născută la xxxxxx, cu mama - Marina Demenciuc și s-a încasat de la pârâtul Vadim Demenciuc în beneficiul său, pensia de întreținere a copilului minor Xxxx Xxx, în sumă bănească fixă în mărime de 1001,25 de lei lunar și a copilului minor Xxxx Xxx, în sumă bănească fixă în mărime de 759,15 lei lunar, începând cu data de 28 martie 2018 până la atingerea majoratului copiilor.

3. Hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț sediul Ocnîța a devenit irevocabilă prin expirarea termenului de contestare în instanța de apel, Titlul executoriu emis în temeiul acesteia, fiind transmis spre executare silită executorului judecătoresc Ilie Bairac.

4. Subsecvent, reclamanta a enunțat că în prima jumătate a anului 2019, între ea și Vadim Demenciuc a avut loc o înțelegere verbală, prin care au convenit că ea va retrage titlul executoriu de la executarea silită, iar pârâtul Vadim Demenciuc, va executa obligația de întreținere a copiilor minori în mod benevol și în cuantum mai mare, decât cel stabilit de instanță, deoarece din luna noiembrie 2017, a plecat în Portugalia, unde a fost oficial angajat la muncă și câștigă un salariu decent.

5. Astfel, reclamanta a susținut că a retras titlul executoriu de la executarea silită, procedura de executare fiind încetată, iar pârâtul Vadim Demenciuc a început să execute obligația de întreținere a copiilor în mod benevol, prin transferuri bancare de peste hotare pe numele său sau atunci

când ea temporar s-a aflat peste hotarele Republicii Moldova - pe numele tatălui său, Vasile Curea.

6. Plățile realizate prin transfer bancar, confirmate prin documente, sunt următoarele: Pe 09 decembrie 2019, pârâtul a virat către reclamantă suma de 800 Euro; pe 12 decembrie 2019, suma de 500 Euro; pe 09 ianuarie 2020, suma de 700 Euro; pe 30 ianuarie 2020, suma de 50 Euro; pe 03 februarie 2020, suma de 50 Euro; pe 11 februarie 2020, suma de 800 Euro; pe 09 martie 2020, suma de 875 Euro; pe 06 aprilie 2020, suma de 950 Euro; pe 08 iunie 2020, suma de 846 Euro; pe 08 iulie 2020, suma de 900 Euro; pe 08 august 2020, suma de 1000 Euro; pe 24 august 2020, suma de 1600 Euro; pe 09 noiembrie 2020, suma de 780 Euro; pe 23 noiembrie 2020, suma de 240 Euro; pe 23 decembrie 2020, suma de 240 Euro; pe 13 ianuarie 2021, suma de 485 Euro; pe 25 ianuarie 2021, suma de 300 Euro; pe 10 februarie 2021, suma de 550 Euro; pe 25 februarie 2021, suma de 341 Euro; pe 14 martie 2021, suma de 400 Euro; pe 31 martie 2021, suma de 150 Euro; pe 19 aprilie 2021, suma de 350 Euro; pe 25 aprilie 2021, suma de 350 Euro; pe 11 mai 2021, suma de 500 Euro; pe 13 iunie 2021, suma de 800 Euro; pe 11 iulie 2021, suma de 800 Euro; pe 18 august 2021, suma de 800 Euro; pe 14 septembrie 2021, suma de 800 Euro; pe 26 octombrie 2021, suma de 900 Euro; iar în noiembrie 2021, suma de 1000 Euro. Aceste plăți sunt confirmate prin documentele anexate cererii de chemare în judecată, provenind de la beneficiarul transferurilor.

7. Așadar, în perioada decembrie 2019 - decembrie 2021, pârâtul a transferat în mod benevol suma de 18 857 de euro, ceea ce constituie în medie 785,70 de euro lunar.

8. În luna decembrie 2021, Vadim Demenciuc a revenit în Republica Moldova în concediu de odihnă anual și a declarat, că pe viitor mărimea transferurilor bancare pentru întreținerea copiilor minori va depinde de comportamentul ei. Or, căsătoria dintre ei a fost desfăcută și el nu are niciun temei legal de a condiționa executarea obligației de întreținere față de copiii minori în dependență de voința proprie și prin atentarea la drepturile și libertățile fundamentale ale sale.

9. Prin urmare, în opinia reclamantei, pentru a asigura un trai decent și sigur copiilor minori, instanța urmează să fixeze mărimea obligației de întreținere în sumă fixă de bani prin hotărâre judecătorească, luând în considerație transferurile pârâtului pentru perioada decembrie 2019 - decembrie 2021.

10. Subsecvent, făcând referire la prevederile art. 74 alin.(1), art. 76 alin.(1) și (2) și 110 din Codul Familie, art. 3 alin.(1), art. 9 și 18 alin.(1) din Convenția cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, precum și prevederile art. 18 alin. (1) din Legea cu privire la drepturile copilului din 15 decembrie 1994, Marina Demenciuc a menționat că modificarea cuantumului pensiei de întreținere nu trebuie să favorizeze interesele unui

copil în detrimentul altuia, mărimea acesteia trebuie să fie una rezonabilă și echitabilă, determinată în exclusivitate de instanța de judecată.

11. Astfel, având în vedere cele enunțate, Marina Demenciuc a solicitat încasarea de la Vadim Demenciuc în beneficiul său, pensia de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă în mărime de 400 de euro lunar pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată și până la atingerea majoratului; precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în procesul dat, conform bonurilor de plată.

12. Prin hotărârea din 10 octombrie 2022 a Judecătoria Edineț, sediul Briceni, s-a admis parțial cererea Marinei Demenciuc împotriva lui Demenciuc Vadim privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori încasată de la Vadim Demenciuc în beneficiul Marinei Demenciuc, conform hotărârii emise de Judecătoria Edineț, sediul Ocnița la 20 iunie 2018, nr.2-128/18, pentru întreținerea copiilor minori Mihai și Elima.

S-a încasat de la Vadim Demenciuc în beneficiul Marinei Demenciuc, pensia pentru întreținerea copiilor minori Xxxx Xxx, născut la xxxxxx și Xxxx Xxx, născută la xxxxxx în sumă bănească fixă în mărime de 5000 de lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data devenirii definitive a hotărârii judecătorești și până la atingerea copiilor a vârstei de majorat, sau până la schimbarea situației materiale sau familiale ale păților.

S-a încasat de la Vadim Demenciuc în beneficiul Marinei Demenciuc cheltuielile judiciare pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 2500 de lei.

S-a încasat de la Vadim Demenciuc în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 3600 de lei (f.d.57-58, 89-97).

13. La 31 decembrie 2022, prin intermediul poștei terestre, Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 10 octombrie 2022 a Judecătoria Edineț, sediul Briceni, solicitând repunerea în termenul de apel, admiterea apelului cu modificarea hotărârii primei instanțe, prin încasarea din contul său a pensiei de întreținere în mărime de 2800 de lei pentru fiecare copil (f.d.69-70).

14. Prin încheierea din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a repus în termen apelul declarat de Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu împotriva hotărârii din 10 octombrie 2022 a Judecătoria Edineț, sediul Briceni (f.d.106-108)

15. La 06 iunie 2023, prin e-mail, iar la 07 iunie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu a depus apel motivat împotriva hotărârii din 10 octombrie 2022 a Judecătoria Edineț, sediul Briceni în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora (f.d.110-125).

16. Prin decizia din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Vadim Demenciuc și s-a menținut hotărârea din 10 octombrie 2022 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni.

S-a încasat de la Vadim Demenciuc în beneficiul Marinei Demenciuc 3000 de lei în contul restituirii cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul instanței de apel (f.d. 170-188).

17. Curtea de Apel Bălți, examinând apelul formulat de către Demenciuc Vadim împotriva hotărârii primei instanțe prin care s-a dispus majorarea pensiei de întreținere a copiilor minori Xxx și Xxxx Xxx, a constatat caracterul nefondat al apelului și a menținut hotărârea instanței de fond ca fiind legală și temeinică.

18. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural incidente, în special prevederile art. 2, 46, 58, 74, 75, 76 și 110 din Codul familiei al Republicii Moldova, care stabilesc obligația ambilor părinți de a asigura întreținerea copiilor minori, precum și posibilitatea modificării quantumului pensiei în funcție de schimbarea circumstanțelor materiale sau familiale.

19. De asemenea, instanța ierarhic inferioară a subliniat că, potrivit art. 3, 18 și 27 din Convenția privind drepturile copilului, ratificată de Republica Moldova, toate măsurile care privesc copiii trebuie să fie guvernate de principiul interesului superior al acestora. Astfel, stabilirea pensiei de întreținere trebuie să țină cont prioritar de nevoile copiilor și de capacitatea reală de plată a părinților.

20. În acest context, Curtea de Apel Bălți a constatat că susținerile apelantului privind lipsa unor venituri stabile nu au fost dovedite, fiind infirmate de probele administrate la dosar, inclusiv contractul de muncă prezentat în apel și dovezile transferurilor bancare efectuate în perioada 09 decembrie 2019 – 14 septembrie 2021 în sumă totală de 18857 de Euro. Aceste aspecte au confirmat capacitatea efectivă a apelantului de a contribui cu o sumă mai mare decât valoarea minimumului de existență la întreținerea copiilor săi.

21. Referitor la invocarea de către apelant a quantumului de 2800 de lei lunar ca minim de existență pentru un copil, instanța a precizat că această sumă, deși reflectă datele oficiale ale Biroului Național de Statistică, nu constituie o normă imperativă, ci un indicator orientativ. Stabilirea quantumului pensiei trebuie să asigure un trai decent pentru minor, cu respectarea interesului superior al copilului.

22. În ceea ce privește solicitarea intimatei privind recuperarea cheltuielilor de asistență juridică, Curtea de Apel Bălți a făcut aplicarea dispozițiilor art. 94 și 96 din Codul de procedură civilă, a jurisprudenței CEDO (cauzele *Costin, Străin, Stere, Raicu împotriva României*) și a Recomandării Consiliului Uniunii Avocaților nr. 2/2012, reținând că suma de 4000 de lei solicitată este disproporționată în raport cu prestațiile efective ale avocatului.

În consecință, instanța a redus suma compensabilă la 3000 de lei, ca fiind rezonabilă și justificată.

23. În temeiul celor expuse, în baza art. 238-241 și 130 din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Bălți a concluzionat că hotărârea instanței de fond este legală, întemeiată și a fost adoptată cu respectarea deplină a drepturilor procesuale ale părților, precum și a principiului interesului superior al copilului. Astfel, apelul a fost respins, iar hotărârea primei instanțe menținută integral.

24. La 17 mai 2024, Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu a declarat recurs împotriva deciziei din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, și stabilirea pensiei de întreținere în cuantum de 2800 de lei lunar pentru fiecare copil până la atingerea majoratului.

25. În motivarea cererii de recurs, recurentul a susținut că instanța de apel a pronunțat o decizie arbitrară, cu încălcarea dispozițiilor legale și a principiului proporționalității.

26. Astfel, invocând dispozițiile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, recurentul a opinat că instanța de apel a interpretat într-un mod vădit subiectiv și fragmentar probele administrate, fără a realiza o coroborare completă și obiectivă a acestora.

27. Mai exact, instanța de apel a reținut transferurile voluntare efectuate de el în perioada 2019–2021 în sumă de 18857 de Euro ca probă a unei capacități financiare ridicate și constante, însă nu a luat în considerare caracterul fluctuant al acestor plăți, care a variat între 200 și 800 de Euro lunar, în funcție de posibilitățile sale reale. Aceste transferuri au fost efectuate benevol, fără nicio constrângere, reflectând implicarea părintească și responsabilitatea sa, nu o capacitate financiară stabilă și predictibilă.

28. În opinia sa, a depus dovezi clare privind natura contractelor de muncă încheiate – respectiv, contracte de muncă pe durată determinată în Portugalia, care confirmă că veniturile sale sunt instabile și sezoniere, ca urmare a specificului activității prestate. Însă, în ciuda acestui fapt, instanța de apel a calificat nejustificat aceste argumente drept „declarative”, ignorând realitatea obiectivă a situației financiare a părintelui.

29. De altfel, recurentul a conchis că instanța de apel nu a aplicat corect dispozițiile art. 76 alin. (1) și (2) Codul familiei, care permit stabilirea unei pensii într-o sumă fixă doar în condițiile în care aceasta nu lezează substanțial interesele unei părți. Or, în speță, stabilirea unui cuantum de 5000 de lei lunar pentru fiecare copil apare ca fiind excesivă, în condițiile în care veniturile sale au fost probate ca fiind de 665 de Euro lunar în perioada ianuarie–iulie 2021, conform contractului depus. În plus, conform art. 110 din Codul familiei, modificarea pensiei de întreținere trebuie realizată ținând cont de schimbările

intervenite în starea materială și familială a părților, aspect ignorat în mod nejustificat de instanța de apel, deși a citat articolul în decizie.

30. Recurentul a precizat că nu contestă principiul interesului superior al copilului, consacrat în art. 3 alin. (1) din Convenția privind drepturile copilului, dar atrage atenția asupra faptului că impunerea unei obligații disproporționate, în lipsa unei evaluări obiective a capacității reale de plată, afectează echilibrul dintre drepturile copilului și posibilitățile efective ale părintelui obligat la întreținere.

31. Prin referința depusă la 12 iulie 2024, Marina Demenciuc, reprezentată de avocatul Igor Țurcanu a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu împotriva deciziei din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

33. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 433 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

35. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 17 mai 2024. Or, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 08 februarie 2024 și expediată reprezentantului recurentului, avocatului Olga Iovu, prin e-mail, la data de 19 martie 2024 (f.d.189).

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

41. Din analiza recursului declarat rezultă că Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 25-26).

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), lit. e) din Codul de procedură civilă, or, nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

43. La acest capitol, în ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (2), lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

44. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

45. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

46. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

47. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (2), lit. e) din Codul de procedură civilă.

48. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (2), lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

49. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Bălți, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

50. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

51. Decizia din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 76 și 110 din Codul familiei, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Simpla nemulțumire a recurentului față de quantumul obligației stabilite nu poate înlocui lipsa unor vicii reale de legalitate sau de fond. Or, instanța de apel, având în vedere principiul interesului superior al copiilor, care prevalează față de interesul părinților, a examinat atât nevoile acestora, cât și capacitatea tatălui de a contribui la întreținere în funcție de veniturile sale, reținând că, în perioada 09 decembrie 2019 – 14 septembrie 2021, acesta a achitat benevol suma totală de 18.857 de euro, ceea ce corespunde unei contribuții medii lunare de aproximativ 897 euro pentru ambii copii.

52. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

54. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

55. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

56. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din

Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433, alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil deoarece este vădit neîntemeiat.

57. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de către Vadim Demenciuc, reprezentat de avocatul Olga Iovu, împotriva deciziei din 08 februarie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Ion Munteanu

Diana Stănilă